

Е. БАГРЯНА.

БЖДНА ВЕЧЕРЬ

Събуденъ, споменътъ ме връща
години дълги наназадъ, —
въвъ малкия планински градъ,
въвъ дѣдовата стара кжша.

И виждамъ: бждна вечерь снѣжна
навѣла чакъ по пруста снѣгъ,
и надъ засипания прагъ —
нощъ богомолна и безбрѣжна.

А въ кжши, — съ черги пѣстроткани
за празника постлано вредъ,
по лавицитѣ, въ гиздавъ редъ,
блестятъ изтрититѣ сахани.

Но въ кжта, стжпила на стола
предъ свѣтлия иконостасъ, —
дете невръстно още, — азъ
за мама — болната се моля . . .

И ето — презъ сълзи — долавямъ,
какъ отъ иконната дѣска,
съсь сребърната си ржка,
Тя — Святата — ме благославя.

